

**ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО**

Кафедра педіатрії №2

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з наукової роботи ЛНМУ
імені Данила Галицького
професор Вікторія СЕРГІЄНКО

«__» _____ 20__ р.

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

**ВК 2.7. «АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НЕВІДКЛАДНОЇ ДОПОМОГИ В ПЕ-
ДІАТРІЇ»**

**підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кваліфікації «Доктор філософії (PhD)»
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 228 «Педіатрія»**

Обговорено й ухвалено
на засіданні кафедри
педіатрії №2
протокол №__ від «__»__ 20__ р.

Завідувачка кафедри
д.м.н., професор Леся БЕШ

Затверджено
Профільною методичною комісією
з педіатричних дисциплін
протокол №__ від «__»__ 20__ р.

Голова профільної методичної
комісії професор Леся БЕШ

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Беш Л.В., завідувач кафедри педіатрії №2, д. мед. н., професор
Добрянський Д.О., професор кафедри педіатрії №2, д. мед. н., професор
Дедишин Л.П., доцент кафедри педіатрії №2, к. мед. н., доцент

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Личковська О.Л., завідувачка кафедри пропедевтичної педіатрії та медичної генетики д. мед. н., професор

ВСТУП

Навчальна програма дисципліни «Актуальні питання невідкладної допомоги в педіатрії» (курс за вибором) підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти у галузі знань 22 Охорона здоров'я зі спеціальності 228 Педіатрія складена на підставі Закону України «Про вищу освіту», «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих начальних закладах» (23 березня 2016 р., №261), освітньо-наукової програми доктора філософії (Ph.D.) (Протокол №10 – ВР від 30.10.2019 ЛНМУ імені Данила Галицького); наказу МОН України від 01.10.2019 р. № 1254 «Про внесення змін до Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти».

Ця програма є частиною освітньо-наукової програми підготовки докторів філософії у рамках професійної спеціалізації та розрахована на 3 кредити ECTS.

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Навчальна програма дисципліни «Актуальні питання невідкладної допомоги в педіатрії» (курс за вибором) включає найважливіші досягнення невідкладної педіатрії, діагностики, лікування та профілактики невідкладних станів у дітей, спрямовані на профілактику та зниження дитячої захворюваності та смертності.

Навчальна програма визначає орієнтацію й основний фокус цього курсу за вибором, обсяг кредитів ЄКТС, перелік загальних та спеціальних (фахових) компетентностей, нормативний і варіативний зміст підготовки фахівця, сформульований у термінах результатів навчання та вимоги до контролю якості освіти.

Під час навчання аспірант повинен досягнути високого рівня теоретичної професійної підготовки, розуміння загальних концепцій та використання відповідних методологічних підходів. Передбачається формування всебічних знань щодо різних клінічних варіантів перебігу й ускладнень найбільш поширених захворювань у дітей, умінь планувати невідкладне обстеження дитини, яка потребує ургентної допомоги, й інтерпретувати отримані результати, проводити диференційну діагностику і встановлювати клінічний діагноз. У визначенні тактики ведення хворого аспірант повинен вміти застосовувати найсучасніші досягнення доказової медицини. Особлива увага приділяється діагностиці невідкладних станів, удосконаленню навичок надання екстреної допомоги, а також умінням вести медичну документацію.

Для вивчення й обговорення аспіранту пропонуються актуальні питання диференційної діагностики, невідкладної допомоги і профілактики найбільш поширених невідкладних станів у дітей, зокрема серцево-легеневої реанімації, дихальної недостатності, недостатності кровообігу, коматозних станів тощо. Окрема увага приділяється питанням медичної реабілітації після реанімації й інтенсивної терапії.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є сучасні методи діагностики невідкладних станів, екстреної допомоги й інтенсивної терапії дітей з найбільш поширеними невідкладними станами.

Міждисциплінарні зв'язки: пропедевтика дитячих хвороб, дитячі інфекційні хвороби, клінічна фармакологія, фізіатрія, алергологія, імунологія, соціальна медицина, нормальна фізіологія, нормальна анатомія, патологічна анатомія, топографічна анатомія, мікробіологія, внутрішні хвороби, акушерство та гінекологія, ендокринологія, анестезіологія й інтенсивна терапія.

Структура дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них				Рік навчання, семестр	Вид контролю
	Всього	Лекції (год)	Практичні (год)	Самостійна робота (год)		
Актуальні питання невідкладної допомоги в педіатрії	3 кредити / 90 год	Очна денна, очна вечірня форма			за вибором аспірантів	залік
		10	34	46		

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою викладання навчальної дисципліни «Актуальні питання невідкладної допомоги в педіатрії» (курс за вибором), є здобуття та поглиблення знань, навичок, умінь й інших компетенцій, необхідних для продукування нових ідей і вирішення комплексних завдань з цієї дисципліни.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Актуальні питання невідкладної допомоги в педіатрії» (курс за вибором) є:

- отримати сучасні теоретичні знання;
- сформулювати, оновити і поглибити професійні компетентності;
- удосконалити практичні навички й уміння з питань надання невідкладної допомоги, діагностики, лікування, профілактики та спостереження в динаміці за дітьми з невідкладними станами;
- уміти аналізувати типові та атипові варіанти перебігу захворювань й ускладнень у дітей, які можуть вимагати невідкладної допомоги;
- уміти складати план обстеження й інтерпретувати дані лабораторних та інструментальних обстежень у відповідних невідкладних клінічних ситуаціях, визначати прогноз невідкладної допомоги й інтенсивної терапії;
- уміти діагностувати, диференціювати, обґрунтовувати і формулювати діагноз найбільш поширених невідкладних станів у дітей;
- уміти визначати тактику і надавати невідкладну допомогу у конкретних клінічних ситуаціях;
- уміти складати план медичної реабілітації після реанімації й інтенсивної терапії.

КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Згідно з вимогами освітньо-наукової програми вивчення дисципліни забезпечує набуття здобувачами вищої освіти ступеня доктора філософії таких **компетентностей** і **програмних результатів навчання**:

Інтегральна компетентність: здатність ефективно вирішувати комплексні наукові та практичні проблеми в галузі медицини, організувати і виконувати власну науково-дослідницьку роботу з метою генерування нових систематизованих знань, що мають теоретичне і практичне значення, можуть успішно впроваджуватись у вітчизняний й міжнародний дослідницький та освітній простір, практичну медицину й інші сфери життя.

Загальні компетентності (ЗК): знати етіологію, патогенез, класифікацію, клінічні ознаки, сучасні стандарти діагностики, диференціальну діагностику, невідкладну допомогу, лікування, профілактику і прогноз у дітей з найбільш поширеними невідкладними станами; актуальні наукові завдання та проблеми педіатрії.

Фахові (спеціальні, предметні) компетентності (ФК)

Аспіранти повинні вміти:

а) діагностувати, надавати невідкладну допомогу та лікувати найбільш поширені невідкладні стани у дітей в умовах стаціонару відповідно до Національних стандартів та протоколів з використанням сучасних досягнень науки і техніки;

б) виконувати діагностичні процедури й інтерпретувати результати сучасних методів дослідження, здійснювати окремі лабораторні й інструментальні дослідження самостійно у межах наукової роботи;

в) застосовувати сучасні медичні інформаційні технології та медичну літературу для діагностики, невідкладної допомоги та лікування захворювань, перебіг яких найчастіше супроводжується виникненням невідкладних станів у дітей;

г) проводити патентно-інформаційний пошук з обраної науково-практичної тематики у вітчизняних та закордонних джерелах, наукометричних базах;

д) критично аналізувати сучасні дані, розробляти і синтезувати нові ідеї з актуальних проблем педіатрії;

е) впроваджувати досягнення науки і техніки у клінічну практику.

Аспірант повинен мати уявлення про:

- а) застосування принципів доказової медицини у прийнятті діагностичних та терапевтичних рішень у дітей з невідкладними станами;
- б) нові напрямки наукових досліджень з педіатрії;
- в) етичні принципи та методологію наукового дослідження;
- г) сучасні підходи до міждисциплінарних наукових досліджень.

Деталізацію компетентностей відповідно до дескрипторів НРК наведено у формі «Матриці компетентностей».

Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей дескрипторам НРК

Класифікація компетентності за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність				
Здатність ефективно вирішувати комплексні наукові та практичні проблеми в галузі медицини, організовувати і виконувати власну науково-дослідницьку роботу з метою генерування нових систематизованих знань, що мають теоретичне і практичне значення, можуть успішно впроваджуватись у вітчизняний й міжнародний дослідницький та освітній простір, практичну медицину й інші сфери життя.				
I. Загальні компетентності				
1. Здатність до вдосконалення та розвитку власного інтелектуального та загальнокультурного рівня	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • закономірності когнітивних процесів • стратегію освіти протягом життя • методи продуктивного навчання • теорію ціннісних орієнтацій та мотивації особистості • основи риторики • основи тайм-менеджменту 	Вміти: <ul style="list-style-type: none"> • оперувати філософськими категоріями та доктринами • використовувати методи самонавчання • оцінювати рівень мотивації • постійно вдосконалювати свій освітній та загальнокультурний рівень 	Визначати ціннісні орієнтації та мотиваційний рівень особистості. Здатність до самонавчання та самореалізації. Здатність до ефективної організації власного часу.	Формування системного наукового світогляду та загального культурного світогляду. Здатність до критичної самооцінки, самонавчання та самореалізації.
2. Здатність автономно працювати з дотриманням дослідницької етики, академічної доброчесності та авторського права	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • дослідницьку етику • правові основи авторського права • правила цитування та посилання на використані джерела • об'єкти та суб'єкти права інтелектуальної власності 	Вміти: <ul style="list-style-type: none"> • самостійно виконувати освітню та наукову діяльність • викладати свої погляди • приймати власні рішення • використовувати інформаційні технології для визначення ознак плагіату 	Здатність до самостійного та незалежного мислення, формування ідей та продукування гіпотез. Доброчесне та відповідальне виконання освітньої та наукової діяльності. Отримання дові-	Відповідальність за результати діяльності. Доброчесність, довіра та відповідальність за власні дії. Запобігання плагіату, фальсифікаціям та корупцій-

	<ul style="list-style-type: none"> • систему правової охорони інтелектуальної власності • методологічні основи створення об'єктів права інтелектуальної власності 	<ul style="list-style-type: none"> • скласти пропозиції щодо реєстрації прав інтелектуальної власності 	ри та поваги серед колег та студентів.	ним діям.
3. Здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та набуті знання у практичних ситуаціях, знаходити, обробляти й аналізувати інформацію з різних джерел	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • основи бібліографічного пошуку • перелік наукометричних баз і їх значущість • види та джерела інформації • форми, методи та засоби ідентифікації, пошуку та зберігання інформації • інформаційні технології та системи для автоматизованої переробки інформації та управління даними • технології аналізу та надання інформації • правила цитування та посилання на використані джерела 	Вміти <ul style="list-style-type: none"> • застосовувати сучасні інформаційні технології у науковій діяльності • працювати з пошуковими системами • обробляти дані • проводити аналіз і синтез даних • створювати бази даних • використовувати ресурси дистанційного навчання • отримувати і адекватно трактувати дані з іншомовних джерел інформації 	Володіння навичками інформаційного пошуку, створення баз даних, обробки даних. Використання мереж і засобів інформаційного забезпечення, обміну інформацією.	Організація самостійного пошуку потрібної інформації. Відповідальне використання даних з інших джерел при проведенні власних наукових досліджень.
4. Здатність до спілкування у професійному середовищі та з представниками інших професій у національному та міжнародному контексті.	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • особливості сприйняття різних цільових аудиторій; • основи менеджменту конфліктів • основи риторики та теорії аргументації • іноземну мову на рівні не нижче B2 • професійну лексику та терміно- 	Вміти: <ul style="list-style-type: none"> • вести комунікації з різними цільовими аудиторіями • обговорювати наукові знання • володіти культурою мовлення, методами аргументації • представляти та обговорювати результати своєї роботи українською та іноземною мо- 	Володіння вербальними та невербальними навичками спілкування. Взаємодія в колективі для виконання завдань. Управління конфліктами. Здатність вести полеміку, дискусію. Володіння іноземною мовою	Самостійне виконання завдань. Лідерство. Індивідуальна відповідальність за результати виконання завдань. Постійне вдосконалення іноземної культури мовлення.

	логію відповідно до напрямку наукового дослідження	вою (англійською) в усній та письмовій формі	(англійською) на рівні повного розуміння іншомовних наукових текстів, що стосуються медицини. Використання мовних компетенцій для міжнародного співробітництва.	
5. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми, генерувати ідеї	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • етапи та закономірності когнітивного процесу • етапи дослідницького процесу • основи та умови креативності 	Вміти: аналізувати дані, отримані з інформаційних джерел	Комунікації з науковими керівниками, колегами та партнерами під час обговорення проблем, пошуку шляхів їх вирішення.	Здатність до самостійного та незалежного мислення, формулювання ідей та продукування гіпотез.
6. Здатність планувати та управляти часом	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • технології організації часу і підвищення ефективності його використання • принципи та методи формулювання цілей та визначення пріоритетів • методики удосконалення процесу досягнення цілей 	Вміти: <ul style="list-style-type: none"> • управляти науковими проектами, складати пропозиції щодо фінансування наукових досліджень • формулювати цілі • розробляти план досягнення поставлених цілей • визначати пріоритети • визначати конкретні дії для досягнення мети • контролювати досягнення мети та виконання плану 	Здатність до моделювання стратегій та організації роботи колективу.	Самостійна організація власного часу.
II. Фахові (спеціальні) компетентності				
1. Глибокі знання і систематичне розуміння предметної ділянки за напрямом і	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • сучасні досягнення за напрямком наукового дослідження • зміст дисциплі- 	Вміти: <ul style="list-style-type: none"> • аналізувати основні теорії та концепції за напрямом дослідження і майбутньої професій- 	Формулювання власного судження та участь у дискусіях щодо основного змісту, методів,	Безперервне самонавчання і самовдосконалення.

тематикою досліджень та майбутньої професійної діяльності	ни (за спеціалізацією) відповідно до майбутньої професійної діяльності	ної діяльності • інтерпретувати результати досліджень за обраним науковим напрямом	новітніх досягнень за напрямом наукового дослідження.	
2. Здатність визначати потреби у додаткових знаннях у сфері педіатрії та за напрямком наукових досліджень, формулювання дослідницьких питань, генерування наукових гіпотез у сфері медицини	Знати: • інформаційні світові ресурси • сутність дослідницького процесу • клінічну епідеміологію • принципи та досягнення доказової медицини • методологію наукового дослідження • бази бібліографічного пошуку та цитування, включаючи RefMan, EndNote та ін.	Вміти: • проводити патентно-інформаційний пошук • проводити критичний аналіз сучасної наукової літератури • адекватно оцінювати досягнення та обмеження досліджень за обраним науковим напрямом • визначати ступінь вирішення проблем та потреби сучасної педіатрії • працювати з сучасними бібліографічними і наукометричними базами даних • проводити обробку та аналіз даних • формулювати дослідницькі питання та гіпотези	Використання інформаційних ресурсів для отримання інформації. Комунікації та дискусії з фахівцями в конкретній галузі наукової діяльності. Враховувати авторське право при плануванні наукового дослідження. Визначення відповідності на достовірності наукових даних, обговорення наукової інформації та даних мета-аналізу.	Використовувати сучасні інформаційні технології для проведення наукового пошуку. Володіння методологією наукового дослідження для коректного формулювання гіпотез та дослідницьких питань.
3. Здатність застосовувати новітні теорії, концепції, технології і методи, необхідні для вирішення комплексних проблем педіатричного сектору галузі охорони здоров'я, формулювати мету дослідження, розробляти наукові проєк-	Знати: • етику і методологію наукового дослідження • види дизайнів наукового дослідження • методи і методики дослідження за обраним науковим напрямом • методи збору та аналізу наукових даних • технології управління проєктом	Вміти: • критично аналізувати, оцінювати та синтезувати нові ідеї • формулювати мету та завдання дослідження • розробляти дизайн наукового дослідження • визначати методи дослідження відповідно до поставлених завдань • контролювати виконання проєкту	Аргументація та доказ переваг розробленого проєкту. Ведення дискусій щодо мети та завдань наукового проєкту. Аргументація переваг обраних методів дослідження. Використання знань та вмінь з методології досліджень для пошуку партнерів.	Ініціативність, самостійність, відповідальність. Дотримання дослідницької етики. Запобігання систематичних помилок при виконанні наукового дослідження

ти та керувати ними	<ul style="list-style-type: none"> • види систематичних помилок і способи запобігання їх виникненню 	<ul style="list-style-type: none"> • передбачати системні помилки 		
4. Здатність обирати методи та кінцеві точки дослідження відповідно до мети та завдань наукового проєкту	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • сучасні методи дослідження • біомаркери різних процесів та станів, їх інформативність • інформативні критерії оцінки процесів, функцій, явищ • можливості та обмеження різних методів дослідження 	Вміти: <ul style="list-style-type: none"> • обирати методи дослідження, адекватні для досягнення мети та завдань наукового проєкту • інтерпретувати результати різних методів досліджень 	Аргументація переваг та інформативності обраних методів дослідження, можливість їх вдосконалення та комбінування.	Самостійний вибір адекватних методів дослідження.
5. Володіння сучасними методами і методиками наукового дослідження	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • специфічність та чутливість різних методів дослідження • методики досліджень за тематикою наукового проєкту, їх можливості й обмеження 	Вміти: <ul style="list-style-type: none"> • використовувати сучасні методи дослідження • використовувати методики дослідження • модифікувати та поліпшувати методики дослідження 	Володіння методами та методиками дослідження, обміну інформації та передачі знання колегам.	Самостійне виконання наукового дослідження. Достовірність та відтворюваність результатів дослідження.
6. Здатність упроваджувати нові знання (наукові дані) в освітній процес та практику охорони здоров'я	Знати: <ul style="list-style-type: none"> • сучасний стан досліджуваної наукової проблеми • можливості та обмеження застосування запропонованих методів дослідження • можливості й обмеження виконання запланованого дослідження 	Вміти: <ul style="list-style-type: none"> • проводити дослідження відповідно до мети і завдань дослідження обраними методами • володіти методами дослідження • інтерпретувати результати дослідження 	Діалог з науковим співтовариством.	Ініціативність, самостійність, відповідальність. Запобігання помилок при виконанні наукового дослідження.

Програмні результати навчання (ПРН)

ПРН 1. Безперервно самовдосконалюватись та застосовувати здобуті науково-професійні знання та вміння з питань профілактичних технологій в системі охорони здоров'я в науковій, фаховій та освітній діяльності.

ПРН 2. Використовувати набуті концептуальні та методологічні знання для організації й самостійного виконання наукового дослідження в галузі профілактичних технологій у системі охорони здоров'я. Опрацьовувати алгоритм управління профілактикою захворюваності на всіх рівнях надання медичної допомоги населенню; здатність до планування та проведення заходів профілактики хвороб серед населення, у т.ч. у співпраці з фахівцями громадського здоров'я.

ПРН 3. Добирати, аналізувати, інтерпретувати, коректно оцінювати і творчо використовувати медичну наукову інформацію щодо застосовування медико-профілактичних валеологічних/синологічних технологій з метою формування здорового способу життя.

ПРН 4. Вміти виявити й окреслити труднощі щодо застосування оздоровчо-реабілітаційних заходів, карантинних заходів щодо запобігання розповсюдження інфекційних захворювань в епідемічних вогнищах з подальшим визначенням шляхів їх вирішення.

ПРН 5. Продувати нові знання й ідеї, формулювати наукові гіпотези, теорії та концепції в профілактичній роботі лікаря з урахуванням та дотриманням принципів наукової етики й академічної доброчесності.

ПРН 6. Самостійно аналізувати, інтерпретувати, критично оцінювати, узагальнювати, систематизувати клінічні та наукові дані медико-профілактичних технологій в системі охорони здоров'я.

ПРН 8. Обирати, застосовувати і вдосконалювати сучасні методики дослідження щодо вибору медико-профілактичних технологій, що формують первинну, вторинну й третинну профілактику.

ПРН 9. Розробляти та впроваджувати інноваційні медико-профілактичні технології щодо медичного обслуговування населення на підставі статистичних даних, експертного оцінювання та даних соціологічних досліджень, визначати фактори, що перешкоджають підвищенню якості та безпеки медичної допомоги, обґрунтовувати управлінські рішення щодо підвищення якості та безпеки медико-профілактичної допомоги.

ПРН 15. Розвивати комунікації та застосовувати навички міжособистісних взаємодій в науковому, професійному, освітньому та міждисциплінарному середовищах.

ПРН 16. Дотримуватися принципів наукової етики у роботі з пацієнтами щодо пропаганди здорового стилю життя.

ПРН 17. Використовувати принципи академічної доброчесності та нести відповідальність за достовірність отриманих та оприлюднених наукових результатів.

Очікувані результати навчання з дисципліни

Забезпечення підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців, інтегрованих до світового науково-інформаційного простору, здатних до продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем педіатрії, виконання дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань з педіатрії.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Актуальні питання невідкладної допомоги в педіатрії

Дисципліна «Актуальні питання невідкладної допомоги в педіатрії» для підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти; кваліфікації «Доктор філософії (PhD)»; галузі знань - 22 «Охорона здоров'я»; спеціальності 228 «Педіатрія» є вибірковою. На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредити ЄКТС/90 годин. Програма навчальної дисципліни «Актуальні питання невідкладної допомоги в педіатрії» складається з 5 змістових розділів.

Змістовий розділ 1. Сучасні рекомендації із серцево-легеневої реанімації дітей: науковий консенсус 2020 р.

Ідентифікація критично хворої дитини. Послідовність дій під час долікарняної (базової) невідкладної допомоги. Використання автоматичного зовнішнього дефібрилятора. Допомога у випадку посттравматичної зупинки серця. Допомога дітям з гострою обструкцією дихальних шляхів стороннім тілом. Послідовність дій під час розширеної невідкладної допомоги в умовах лікарні. Післяреанімаційна допомога.

Змістовий розділ 2. Невідкладна допомога дітям з гострою дихальною недостатністю

Ознаки дихальної недостатності у дітей. Загальний підхід до лікування дихальної недостатності. Забезпечення прохідності дихальних шляхів у критично хворої дитини. Використання додаткового кисню. Використання штучної вентиляції легень.

Змістовий розділ 3. Невідкладна допомога дітям з гострою недостатністю кровообігу

Ознаки гострої недостатності кровообігу у дітей. Забезпечення судинного доступу. Призначення рідини. Використання судинно-активних й інотропних ліків. Лікування різних видів шоку у дітей. Допомога у випадках нестабільної первинної бради- або тахікардії, дітям з пароксизмальною тахікардією, миготливою аритмією, синдромом слабкості синусового вузла.

Змістовий розділ 4. Невідкладна допомога дітям з геморагічним синдромом

Загальний диференційно-діагностичний підхід до дитини з кровотечею. Основні причини геморагічного синдрому у дітей. Лабораторне обстеження, лікування, прогноз.

Змістовий розділ 5. Коматозні стани у дітей. Надання невідкладної допомоги

Основні причини коматозних станів у дітей. Диференційна діагностика. Загальні підходи до надання допомоги. Діабетичні коми. Гостра печінкова недостатність.

СТРУКТУРА КУРСУ ЗА ВИБОРОМ

Розділ	Назва курсу, розділу	Кредити	Години	Вид заняття (години)		
				Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота
1	Сучасні рекомендації із серцево-легеневої реанімації дітей: науковий консенсус 2020 р.		16	2	6	8
2	Невідкладна допомога дітям з гострою дихальною недостатністю		20	2	8	10
3	Невідкладна допомога дітям з гострою недостатністю кровообігу		20	2	8	10
4	Невідкладна допомога дітям з геморагічним синдромом		14	2	4	8
5	Коматозні стани у дітей. Надання невідкладної допомоги		20	2	8	10
Разом		3	90	10	34	46
Підсумковий контроль		Залік				

Теми лекцій

	Назва	Години
1	Сучасні рекомендації із серцево-легеневої реанімації дітей: науковий консенсус 2020 р.	2

2	Невідкладна допомога дітям з гострою дихальною недостатністю	2
3	Невідкладна допомога дітям з гострою недостатністю кровообігу	2
4	Невідкладна допомога дітям з геморагічним синдромом	2
5	Коматозні стани у дітей. Надання невідкладної допомоги	2
	Всього	10

Теми практичних занять

	Назва	Години
1	Сучасні рекомендації із серцево-легеневої реанімації дітей: науковий консенсус 2020 р.	6
2	Невідкладна допомога дітям з гострою дихальною недостатністю	8
3	Невідкладна допомога дітям з гострою недостатністю кровообігу	8
4	Невідкладна допомога дітям з геморагічним синдромом	4
5	Коматозні стани у дітей. Надання невідкладної допомоги	8
	Всього	34

Теми самостійних занять

	Назва	Години
1	Сучасні рекомендації із серцево-легеневої реанімації дітей: науковий консенсус 2020 р.	8
2	Невідкладна допомога дітям з гострою дихальною недостатністю	10
3	Невідкладна допомога дітям з гострою недостатністю кровообігу	10
4	Невідкладна допомога дітям з геморагічним синдромом	8
5	Коматозні стани у дітей. Надання невідкладної допомоги	10
	Всього	46

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Видами навчальної діяльності аспірантів згідно з навчальним планом є:

- а) лекції,
- б) практичні заняття,
- в) самостійна робота аспірантів (СРА)

1. Словесні методи: лекція, бесіда, розповідь, пояснення, робота з літературою.
2. Наочні методи: ілюстрування, демонстрування, спостереження.
3. Практичні методи: ситуаційні задачі, самостійна робота, пошуково-дослідницька робота.
4. Інтерактивні методи: дискусія, робота в малих групах, мозковий штурм, кейс-метод, ділова гра.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ

Протягом освітньої програми моніторинг академічної успішності здійснюється на підставі даних про відвідування лекцій, семінарських і практичних занять, результатів виконання самостійної роботи, поточного і підсумкового контролю. Форма контролю (тестові завдання, ситуаційні завдання, усний та письмовий контроль теоретичних знань, практична перевірка навичок та вмінь, програмований комп'ютерний контроль) обирається керівником курсу. За умов успішного завершення курсу аспірант отримує сертифікат, у якому зазначено назву навчального курсу, відмітка про успішність навчання та кількість кредитів.

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має на меті перевірку засвоєння аспірантами навчального матеріалу. Формами поточного контролю є:

- а) тестові завдання з вибором правильної відповіді;
- б) індивідуальне усне опитування, співбесіда;
- в) розв'язання атипових ситуаційних задач.

Комплексне оцінювання навчальної діяльності здійснюється виставленням традиційної оцінки, яка конвертується у бали відповідно на кожному із занять. Аспірант(ка) отримує на практичному занятті:

- оцінку «5», якщо виконано правильно не менше 90% навчальних завдань;
- оцінку «4», якщо виконано правильно не менше 80% навчальних завдань;
- оцінку «3», якщо виконано правильно не менше 60% навчальних завдань;
- оцінку «2», якщо виконано правильно менше 60% навчальних завдань.

На кінцевому етапі заняття викладач виставляє набрану суму балів і традиційну оцінку в журналі успішності.

Самостійна робота аспіранта оцінюється на практичних заняттях і є складовою підсумкової оцінки аспіранта.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення дисципліни у вигляді заліку. Шкали оцінювання: традиційна 4-бальна шкала, багатобальна (200-бальна) шкала, рейтингова шкала ECTS.

Семестровий залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння аспірантом навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних та семінарських заняттях.

СХЕМА НАРАХУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ АСПІРАНТИ

Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант(ка) за поточну навчальну діяльність під час вивчення дисципліни, становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати аспірант(ка) за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни, становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів здійснюється на підставі отриманих аспірантом(ою) оцінок за чотирибальною (національною) шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$= \frac{CA \times 200}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком

4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала
5	200	4,6	184	4,17	167	3,77	151	3,35	134
4,97	199	4,57	183	4,14	166	3,74	150	3,32	133
4,95	198	4,52	182	4,12	165	3,72	149	3,3	132
4,92	197	4,5	180	4,09	164	3,7	148	3,27	131
4,9	196	4,47	179	4,07	163	3,67	147	3,25	130
4,87	195	4,45	178	4,04	162	3,65	146	3,22	129
4,85	194	4,42	177	4,02	161	3,62	145	3,2	128
4,82	193	4,4	176	3,99	160	3,57	143	3,17	127
7,8	192	4,37	175	3,97	159	3,55	142	3,15	126

4,77	191	4,35	174	3,94	158	3,52	141	3,12	125
4,75	190	4,32	173	3,92	157	3,5	140	3,1	124
4,72	189	4,3	172	3,89	156	3,47	139	3,07	123
4,7	188	4,27	171	3,87	155	3,45	138	3,02	121
4,67	187	4,24	170	3,84	154	3,42	137	3	120
4,65	186	4,22	169	3,82	153	3,4	136	Менше 3	Недостатньо
4,62	185	4,19	168	3,79	152	3,37	135		

Методичне забезпечення

- Робоча навчальна програма дисципліни.
- Силабус навчальної дисципліни.
- Плани лекцій, практичних занять та самостійної роботи аспірантів.
- Методичні вказівки до практичних занять для аспірантів.
- Методичні вказівки до самостійної роботи для аспірантів.
- Ситуаційні задачі до практичних занять.
- Перелік питань, що виносяться на підсумковий контроль.

Перелік питань, що виносяться на підсумковий контроль

1. Сучасні рекомендації із серцево-легеневої реанімації дітей – догоспітальна та розширена допомога.
2. Невідкладна допомога дітям з гострою дихальною недостатністю залежно від причини виникнення, патофізіології та ступеня важкості.
3. Невідкладна допомога дітям з «проблемними» дихальними шляхами, стенозом гортані.
4. Невідкладна допомога дітям раннього віку з тяжким бронхообструктивним синдромом.
5. Невідкладна допомога дітям з тяжким нападом бронхіальної астми, астматичним станом.
6. Невідкладна допомога дітям з гострою серцевою недостатністю.
7. Невідкладна допомога дітям з пароксизмальною тахікардією, миготливою аритмією, синдромом слабкості синусового вузла.
8. Невідкладна допомога дітям з артеріальною гіпертензією.
9. Невідкладна допомога дітям з гострими алергічними реакціями й анафілактичним шоком.
10. Невідкладна допомога дітям з гіповолемічним шоком.
11. Невідкладна допомога дітям із септичним шоком.
12. Невідкладна допомога дітям з гострою печінковою недостатністю й ускладненнями синдрому портальної гіпертензії.
13. Невідкладна допомога дітям з діабетичними комами.
14. Інші найбільш поширені коматозні стани в педіатрії. Надання невідкладної допомоги.
15. Невідкладна допомога дітям з гострою кровотечею.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА

1. Педіатрія : в 3-х т. : підручник для студ. вищих мед. навч. закладів IV рівня акредит./ [Артеменко Є.О., Бабаджанян О.М., Белоусова О.Ю. та ін.; за ред. Катілова О.В., Варзаря А.В., Валіуліса А., Дмитрієва Д.В.]. - Вінниця: Нова Книга, 2022.

2. Педіатрія: підручник для студ. вищих мед. навч. закладів IV рівня акред. / [О. В. Тяжка та ін.]; за ред. проф. О. В. Тяжкої. Нац. мед. ун-т ім. О. О. Богомольця МОЗ України. 5-те вид., випр. та допов., оновлене. Вінниця: Нова кн., 2018.
3. Аряев М.Л., Котова Н.В., Горностаєва Н.Ю. та ін. Педіатрія: у 2-х т. Одес. нац. мед. ун-т., 2014.
4. Протоколи з надання екстреної медичної допомоги рівня розширеної підтримки життя (Advanced Life Support-ALS) : навч. посіб. / за ред. Г. Г. Роціна. Київ : Юстон, 2019. 294 с.
5. Волосовець О.П. Рекомендації з серцево-легеневої реанімації у дітей. Методичний посібник / О.П. Волосовець, В.І. Снісарь. Дніпропетровськ, АРТ-ПРЕС, 2015. 48 с.
6. Nelson textbook of Pediatrics 21st Edition by Robert M. Kliegman, Joseph W. St Geme III, et al. Philadelphia: Elsevier, 2020.

ДОДАТКОВА

1. Maconochie IK, et al. Pediatric Life Support. 2020 International Consensus on Cardiopulmonary Resuscitation and Emergency Cardiovascular Care Science with Treatment Recommendations. Circulation. 2020;142(suppl 1): S140–S184.
2. Disque K. Pediatric advance life support. Provider handbook. Satori Continuum Publishing, 2016. 65 p.
3. Fleisher & Ludwig's Textbook of Pediatric Emergency Medicine / [edited by] K. N. Shaw, R. G. Bachur. 8th ed. Philadelphia: Wolters Kluwer, 2021.
4. Textbook of Paediatric Emergency Medicine / [edited by] P. Cameron, G. Browne, B. Mitra, S. Dalziel, S. Craig. 3rd ed. Philadelphia: Elsevier, 2019.

Інформаційні ресурси

1. Державний формуляр лікарських засобів. ДП «Державний експертний центр МОЗ України». - Випуск дванадцятий. – К. 2020.
2. Міжнародна класифікація хвороб і причин смерті, 10-й перегляд (МКХ-10). Версія 2019 р.
3. Уніфікований клінічний протокол екстреної, первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги. Медикаментозна алергія, включаючи анафілаксію (№ 916 від 30.12.2015 р.).
4. Новий клінічний протокол «Екстрена медична допомога: догоспітальний етап». Наказ МОЗ України від 05.06.2019 № 1269 "Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації екстреної медичної допомоги".